

Defensio naturalis, & extrajudicialis cognitio semper reservata censetur in omnibus privilegiorum revocationibus, p. 36. n. 312  
 Ad defensionem sui licitum est, omnibus modis uti cum moderamine inculpatæ tutelæ, p. 49. n. 360  
 Defensionibus pluribus uti nemo prohibetur, ibidem num. 361  
 Defensio non est de genere prohibitorum, ut una via electa, altera tollatur, ib. n. 362  
 Defensio naturalis adhibenda cum moderamine inculpatæ tutelæ, p. 55. n. 6  
 Defensionis legitimæ modus non exceditur, si id fit sine quo vis propulsari, nec periculum evitari potest, numero 7  
 Defensio ex suo genere omnis licita est, si necessaria sit, & debito modo fiat, p. 55. n. 11  
 Defensio etiam contra Pontificem licita est Ecclesiæ, & Principibus, ibid. n. 12  
 Defensio subditorum simul est orta cum Regno, p. 56. num. 30  
 Defensionis legitimæ modus exceditur, si fiat id, sine quo vis tolli possit, & periculum evitari, pag. 65. num. 161  
 Defendendo se etiam in judicio admittitur excommunicatus, ib. n. 163  
 Defensionis modus, quo utuntur suprema tribunalia, continetur sub limitibus protectionis naturalis, p. 73. num. 285  
 Defendisse non sufficit si defensio non durat, p. 77. num. 20  
 Defensio & protectio Clericorum est causa pia, p. 98. num. 20  
 Defensio, ut licita dicatur non est expectandus violentiæ effectus; sed sufficit animi determinatio, & propositum, p. 114. n. 15  
 Defensionis licita est à violentia, quando probabiliter de periculo dubitari potest, ibid. n. 16  
 Defensionis genere sublato, ejus species sublata, intelligitur, p. 236. n. 112  
 Defendisse non sufficit, si non durat defensio, p. 668. num. 257  
**Delatio.**  
 Delatio denegata legitimè sicut tacitè consecutivam habet sententiæ executionem; ita legitima delatio executionis repositionem, p. 60. n. 64  
 Delatio denegata non est violentia perfecta, sed principiorum præparatio, & animi deliberatio ad illam committendam, p. 114. n. 11  
 Delationem denegare ubi judici permittitur, tacitè permittitur sententiam exequi appellatione non obstantem, ibid. n. 18  
 Delatio denegata est pars integralis violentiæ, & animi deliberatio apta ad invocandum auxilium regium, ibid. n. 20  
 Delatio ubi adest, & deficit executio, fundamentum recursus deficit, p. 116. n. 44.  
 Delatio appellacionis licet adest, si tamen judex ad ulteriora procedat, vis est perfecta, & dabilis est recursus, p. 118. n. 54. & 55  
 Delatum ubi est appellationi, longè major violentia est, quia duplici causa judicis est suspensa jurisdictio, ib. num. 66.  
 Delatio ubi datur interveniente insuper attentato, si non admitteret recursum, duo absurda darentur, ibid. n. 57  
 Deferre vel negare Delationem, an censeatur, si judex appellationi respondeat, auditur, quantum de jure &c. an sufficiat ad invocandum regium auxilium, ibid. n. 64.  
 Deferendum vel non, licet ad sui instrumentum possit cognoscere judex inferior, tamen superior non impeditur, super admittenda vel rejicienda appellatio-

ne & attentatis, terminare, pag. 130. numero 42  
 Delatio supponit appellationem, super qua tanquam causa materiali firmatur, p. 162. n. 53  
 A Delatione juramenti si non est appellatum intra terminum non poterit postea appellari ab ipso actuali juramento, p. 166. n. 10. & 11  
 Pro Delatione appellationis à gravamine effectuato, omiſsa tamen ab eo illato, recurri solet ad Senatam, p. 165. n. 1  
 Delatio negata justè appellationi sufficit ad recursum regium postulandum, cum sit pars & principium violentiæ, ex qua animi deliberatio ad illam inferendam detegitur, p. 461. n. 76  
 Delatio supponit appellationem tanquam subjectum necessarium, p. 470. n. 18  
 Per delationem appellationis judex abdicat à se omnimodam jurisdictionem, & in superiorem transfert, p. 485. n. 1  
 Sive appellatio sit interposita ad interlocutoria, sive à diffinitiva, ibid.  
 Sive Delatio fiat in casu appellabili, sive etiam ubi erat prohibita appellatio, quia judex non poterat ad executionem ulterius procedere impediendo delationem, p. 485. 486. n. 2  
 Delatio appellacionis cum clausula (si & in quantum) pendet à juris dispositione, quia non intelligitur delatum, ubi jus prohibitionem prohibet, p. 486. numero 3  
 Delatio appellacionis & inhibio pariter procedunt in tollenda jurisdictione, etiam in casibus quibus judex à quo poterat appellatione non obstante exequi, ibid. num. 4  
 Delationem appellacionis non deferendæ judex an possit revocare, p. 486. 487. n. 10  
 Delatio tacita inducitur quando judex dederit ipsa acta pro Apostolis, p. 487. n. 15  
 Delationis vim habet denegatio Apostolorum, vel quando judex requisitus non tradat illos intra tempus, ibid. n. 16  
 Delatio appellacionis an probetur per verba notarii dicentis, quia judex benignè recipit appellationem, remissivè, ib. n. 17  
 Delationi an inducatur ex assignatione termini ad prosequendam appellationem, ibid. n. 18  
 Delatione appellacionis minimè deferendæ præcedente, etiam sine revocatione posse judicem exequi sententiam privilegiam, qui teneant, ibidem, numero 21  
 Non quod fit, sed quid fieri debet, est attendendum, ibid. n. 22  
 Delationem revocare, jurisdictionem reassumere, atque ulterius procedere potest judex, si sententia sit privilegiata, seu alias inappellabilis contradicente scilicet, & appellante appellato, in cujus favorem est denegata appellatio, ib. n. 22  
 Per Delationem non expirat radicatus delegata jurisdictio, sed ejus exercitium tantum retenta potentia & habitu, p. 489. n. 51  
 Constante contradictione partis appellatæ potest judex Delationem revocare, & reassumere, ib.  
 Delationem injustam non potest judex revocare, non interveniente contradictione aut appellatione partis appellatæ, cui nocet delatio, nec tunc potest reassumere jurisdictionem, p. 489. 490. n. 54. & 46  
 A revocatione injustæ Delationis non præcedere contradictionem partis appellatæ, poterit idem appellans iterum appellare, ib. n. 55  
 Judex qui detulit appellationi ab interlocutoria, poterit de consensu partium Delationem revocare, ibid. num. 57  
 Et etiam de solo consensu partis appellantis à Delatione, ib. n. 58  
 Delationem

Delationem appellacionis factam per Vicarium de causa cognoscentem, non potest Episcopus revocare, & de ratione, p. 490. n. 61  
 Duobus judicibus procedentibus alio non deferente, alio deferente, poterit iste, antequam ille deferat, iterum suam Delationem revocare, ib. n. 62.  
 Uno judice delegato deferente, altero non, an ille possit pœnitere, ib. n. 63  
 Et an uno judice delegato persistente in sua voluntate Delationis, possit non deferens in causa procedere, remissivè, ib. n. 64  
 Et quid quando unus sine altero juxta formam rescripti procedere potest, ibid.  
 Delatio non legitimè facta non abdicat, à deferente jurisdictionem, imò unus judex potest pœnitere ante delationem alterius, ib. n. 65  
**Delegatio, Delegatus.**  
 Delegare potest Princeps causas meri, & mixti imperii, p. 172. n. 23  
 Delegatio in civilibus an possit testem vacillantem torquere, ib. n. 31  
 Et an tunc illum capere possit, ib. n. 32. & 33  
 Delegatus postquam detulit appellationi à censuris, non potest procedere ad denuntiationem, nec fructuum privationem seu declarationem, vel postquam superior appellationem admisit, p. 107. n. 65  
 Delegabile est quidquid est cognoscibile jure canonico, p. 201. n. 119  
 Delegata & ordinaria potestate potest quis simul uti, p. 284. n. 132  
 Delegatus super gravamine incidente in prima instantia tantum, an possit se intromittere in negotio principali, quomodolibet gravamen declaret, p. 322. num. 10.  
 Delegatus quando possit de causa principali se intromittere, p. 323. n. 12  
 Delegatus meram habet facultatem revocandi jurisdictionem delegatam, p. 460. n. 52  
 Delegatus non potest delegationem ulterius in causa se intromittere ante remissionem, p. 489. n. 44  
 Delegatus non potest revocare interlocutoriam, qua se incompetentem declaravit, quod intellige suo motu proprio, ibid. n. 48  
 Delegata causa quæ ad jurisdictionem mandantis non spectat, omnia sunt irrita & appellatione non egent, p. 543. n. 32  
 Delegans super noviter attentatis caret jurisdictione, nisi super executione intra annum, p. 667. n. 221  
 Delegatus si facta suæ sententiæ executione condemnatus statim rem ulterius occupet, potest suam sententiam iterum exequi, p. 668. n. 229  
**Delictum.**  
 Delictum enorme in clerico quale dicatur, pag. 182. num. 159  
 Delicti punitio ubi non recipit dilacionem, permittitur & postea scribere, p. 466. n. 52  
 Delictum manifestum non tollit appellationem, p. 408. num. 63  
**Delinquens.**  
 Accelerari pœnam & Delinquentem statim puniri, ubi publicè interest, appellatio non suspendit, pag. 465. 466. n. 31  
 Delinquens in flagranti delicto & notorio æquiparatur à jure, & ex obruto, & juris ordine omisso proceditur in utroque, p. 468. n. 65  
 Materia Delinquentis reperti in flagranti, remissivè, ib. n. 66.  
**Demolitio.**  
 Demolitiones ædificii constructi potest nuntiationem novi operis, sententia an admittat appellationem, p. 229. n. 31  
 Ademolitionis sententia ædificii confecti post nuntiationem

tiationem appellatio est prohibita dumtaxat, non tamen generaliter in omni materia nuntiationis novi operis, p. 230. n. 48  
 Et tunc in odium ipsius, qui judicem contempnit, ib. num. 49  
 Demolitionis operis attentati sententia non recipit appellationem, p. 263. n. 6.  
**Denegatio.**  
 A Denegatione tacita vel expressa appellare licet, pag. 149. n. 160  
 A Denegatione copiarum processus publicari legitimè appellatur, ib. n. 161  
**Denominatio.**  
 Denominatio semper fit à potentiori, pagina 402. num. 126  
**Denuntiatio.**  
 Denuntiatio est accessoria, & consecutiva ad excommunicationem, & sic fieri potest appellatione pendente, p. 194. n. 13  
 Denuntiationis praxis, & affigendi lationes, & zedulones Romanæ Curie remissivè, n. 15  
 Denuntiationem, per quam excommunicatus appellans plus ligetur, prout aggravatio, & reaggravatio, facere judex requirit, ib. n. 16. & 17  
**Depositarius, Depositum.**  
 A Deposito facto per judicem appellationi non deferens an vis fiat, p. 318. n. 52  
 Depositum & sequestrum idem & promiscuè usurpantur in jure, ib. n. 53  
 Depositarius munus suscepti sequestris non potest depone-re, nisi jussu judicis, aut alia justa causa superveniente, p. 319. n. 69  
 Contra Depositatum aut sequestrum agitur actione ad exhibendum, p. 319. n. 78  
 Depositum confessatum an rejiciat appellationem, sicut depositum verum, p. 319. 320. n. 81. & seq.  
 Depositum confessatum inter easdem partes vim depositi retinet privilegium, p. 320. n. 82  
 Depositarius seu sequestrator potest appellare, ubi depositarius ipse non apparet, ib. n. 83  
 Depositarius condemnatus etiam non nominatus in executorialibus pro est directo exequi & compelli, ibid. num. 91  
 Depositarius seu sequestrator compulsus à judice, ut alteri tertio restituat sequestrum, an teneatur appellare, p. 320. 321. n. 94  
 Deposito subrogato loco alterius contractus possunt opponi omnes exceptiones, quæ poterant opponi priori contractui, p. 337. n. 34  
 Depositarius cogitur captis pignorum, & per carcerem depositum reddere, p. 337. n. 51  
 Depositarius de mandato judicis, reddens depositum an liberetur, & quid si alteri etiam non citato ejus interest, quas diligencias tenetur facere depositarius, & an teneatur appellare, p. 560. n. 153  
**Desertio, Desertor.**  
 Desertio appellacionis ab actu extrajudiciali non præcludit viam querelæ, p. 129. n. 32  
 Desertio tollit appellationem etiam in actibus extrajudicialibus & aliis, quæ non transeunt in rem judicatam, p. 475. n. 13  
 Deferens appellacionem ab actu extrajudiciali, auditur per viam querelæ & recursus, non tamen appellationis, ib. n. 14  
 Deserta ut declaretur appellatio debet præcedere causæ cognitio, p. 491. n. 73  
 Desertio causata ex non interposita appellatione, non eget declaratione expressa, ib. n. 80  
 Appellationi à Desertionis sententia deferendum esse, qui teneant, ib. n. 85  
 A Desertionis sententia appellationi non esse deferendum, qui teneant, ib. n. 86  
 Desertor

## Index Rerum,

Defertor appellationis non auditur amplius appellans, p. 492. n. 96  
 De pluribus difficultatibus materiam Defertionis concernentibus, ib. n. 103. ubi remissivè.  
*Determinatio.*  
 Determinatio mea respiciens plura determinabilia pariformiter tunc determinat, si in omnibus eadem sit ratio determinandi, p. 77. n. 40  
 Determinatio una respiciens plura determinabilia, illa debet pariformiter determinare, p. 307. n. 22  
 Determinatio una respiciens plura determinabilia, debet pariformiter determinare, p. 367. n. 24  
*Destinatio.*  
 Destinatio non est quid diversum ab ipsa re, pag. 613. num. 206  
*Devolutio.*  
 Devolutio ad superiorem fit cum omnibus qualitatibus & requisitis in prima provisione, ac si fieret ab inferiori, p. 438. n. 3  
 Devolutivo jure facta provisione non citatis quorum interest senatus aditus per viam violentiæ dare solet tertium genus, scilicet, *oyendo de nuevo y reponiendo lo hecho no haze fuerza*, &c. p. 440. n. 34  
 Devolutivo jure facta Provisio etiam beneficiorum simplicium judicialiter (ut requiritur) appellationi emissæ non deferens vim non facit, ib. n. 35  
 Devolvitur Provisio ad ordinarium appellatione remota, ob controversiam intra patronos non finitam intra terminum datum ad præsentandum, ib. n. 36  
 Devolvitur Provisio ad ordinarium non præsentante patrono idoneam personam intra terminum appellatione remota, ita tamen ut patrono in posterum nullum pareret præjudicium, ib. n. 37  
 Devolutio introducta fuit ob negligentiam providentis, p. 439. n. 25  
 Privilegii causa durante durat ipsum privilegium, & ejus effectus, ib. n. 26.  
 De Devolutione omnia ferè jura tractantia præ oculis habent maximum damnum & periculum Ecclesiarum & animarum, causatum ex diutina provisione, p. 441. n. 45.  
 Devolutio jure facta provisio non parat perpetuum præjudicium patronis, aut electoribus, &c. sed pro illa tantum vice, ib. n. 48  
 Devolutio si revera non est causata, nec de ea constat ex actorum inspectione appellationi emissæ deferendum esse, decernit Senatus, ib. n. 59  
 Devolutione revera non causata provisio est nulla ipso jure ex defectu potestatis, ib. n. 50  
 Devolutione non cautata facta provisio per superiorem non convalescit, etiam postea caulari contigerit ob negligentiam inferioris, ib. n. 51  
 Devolutionem, qua fundatur quis, sufficienter probare tenetur, p. 442. n. 59  
 Devolutio ut locum habeat omnium patronorum, aut electorum scientia requiritur, imò jus scientium vacationem conservatur per ignorantes, ut excludatur devolutio, ib. n. 64  
 Devolutio ut causetur ex negligentia sufficit scientia præsumpta, determinanda à judice, ib. n. 65  
 Devolutio debet fieri cum causæ cognitione, & citatione quorum interest, ib. n. 66  
 Devolutio non fit ad Episcopum ob litem inter ipsum & patronos motam, & non finitam, ib. n. 67  
 Devolvitur beneficium Episcopo lite mota inter patronos discordantes, nec sit finita intra terminum præfixum ad præsentandum, ib. n. 70.  
 Devolutio jure facta collatio ob litem non finitam intelligitur salvo jure postea evincenti juspatronatus, ib. n. 71. ob litem non finitam.  
 Devolutio jure provisum potest evincens juspatronatus repræsentare juris sui conservandi causa, lib. n. 72

Devolutio in beneficio juspatronatus quando & quibus casibus locum habeat remissivè, ib. n. 73  
 Devolutio non causatur durante lite super jure conferendi, aut eligendi ultra tempus à jure præfixum, ib. n. 74  
 Devolutio causatur, quando patronus sive Ecclesiasticus, sive secularis præsentat indignum, inhabilem, aut incapacem, p. 443. n. 78  
 Devolutio causatur generaliter collatione, aut electione incapacis, aut aliàs indigni, ib. n. 79  
 Devolutio ob lapsum terminum fit ad superiorem gradatim, ib. n. 81  
 Devolutio in electionibus ad quos fiat, & quemadmodum, remissivè, ib. n. 82  
 Devolutio quemadmodum, & quibus casibus fiat de capitulo ad Episcopum, & de Episcopo ad capitulum, remissivè, ib. n. 83  
 Devolutivo jure facta provisio Parochialis an formam examinis per concursum requirat, ib. n. 84  
 Devolutio quando contingat Magistralis aut Doctoralis ad Episcopum ob lapsum temporis dati Capitulo ad eligendum, servari an debeat in ejus provisione forma concursus & examinis, ib. n. 86. resolvitur affirmativè, n. seqq. contra Nicol. Garc.  
 Devolutio beneficij fit cum omnibus qualitatibus, quæ à principio inerant beneficio, p. 443. n. 86  
 Devolutio fit ad superiorem cum eisdem qualitatibus, quibus inferior providere tenebatur, ib. n. 87  
 Superior ad quem beneficium devolvitur, debet illud providere habenti qualitates à fundatore requisitas, ib. n. 88  
 Devoluta Parochialis provisione debet superior adhibere concursum, ut determinavit congregatio Concilii, ib. n. 89  
 Devolutivo jure facta provisio Parochialis juspatronatus laici servatur forma concursus, licet aliàs non requiratur, quando providetur ad præsentationem patroni, & de ratione, ib. n. 90  
*Deus.*  
 Deus Principem præfecit, ut homines malos compescat, & bonos tueatur ab oppressis, p. 10. n. 45  
 Dei potentiam curare regna oriri, & mutare, Regesque rejicere, aliòque creare, & vocare, ut ab aliorum tyrannide, & oppressione populum tueantur, sacræ paginæ testimonio probatur, p. 11. n. 46  
 Deus in universo duos constituit Vicarios, ut in tranquillitate & pace respublica gubernetur, ib. n. 52  
 Deus optimus maximus contra Adam statim executionem sententiam misit, p. 495. n. 4  
*Dictio.*  
 Dictio, si, in dispositione opposita, illam reddit conditionalem qua deficiente non verificatur dispositio, p. 95. n. 31  
 Dictio omne, vulgè *todo*, universalis est, & cuncta comprehendens, p. 156. n. 237  
 Et continet in se universalem significationem, ib. n. 238  
 Dictio nisi, posita in sententia illam reddit conditionalem, p. 194. n. 11  
 Dictio (celeriter) & alia quæ celeritatem desiderant, tollunt appellationem, p. 236. n. 125  
 Dictio (Controversia) verificatur in extrajudicialibus, p. 240. n. 10  
 Dictio (nulla) negativa universalis omnia excludit, p. 206. n. 85  
 Dictio (quicumque) est apta comprehendere casus omnes etiam expressis majores, p. 256. n. 85  
 Dictio (quoquo modo) includit ea, quæ aliàs non comprehenderentur, ib. n. 87  
 Dictio (judicium) quam habeat significationem, p. 275. n. 43  
 Dictio (constiterit) poterit sui natura ad extrajudicialem cognitionem, p. 283. n. 124

Dictio

## & Verborum.

Dictio (summarie) ad judicialem refertur, 283. n. 124  
 Dictio (nulla) est distributiva pertinens ad plura nec potest de una tantum prædicari, p. 289. n. 175  
 Dictio (illico, quam celerrimè) non admittit exceptionem requirentem altiore indaginem, p. 319. n. 76  
 Dictioni (illico) attribuitur executionis significatio, ib. n. 79  
 Dictio (omnibus modis) importat ipso jure, ib. n. 80  
 Dictiones (statim, illico, mox) excludunt appellationem, p. 380. n. 44  
 Dictiones, (mox statim, illico) & similia nullam dilationem admittunt, & intelliguntur sine temporis intervallo, ib. n. 46  
 Dictiones (statim, mox illico) & similia, important summariam cognitionem, & non requirunt sententiam, ib. n. 47  
 Dictiones (statim, illico, & similia) intelliguntur cum temperamento ratione subjectæ materiæ, p. 381. n. 48  
 Dictiones (mox statim & similia) effectu non indigent sententia translata in rem judicatam, ib. n. 50  
 Dictio (præmissa) est repetitiva omnium præcedentium, ib. n. 62  
 Dictio (supra dictis) restringit dispositionem ad superiora, proinde ac si specialiter essent repetita, p. 382. num. 63  
 Dictio (hujusmodi) præcedentia repetit cum omnibus suis qualitatibus, ib. n. 64  
 Dictiones (juxta, secundum,) & similes in gratia, seu privilegio stant causativè, in injunctis rescripto autem conditionaliter, p. 499. n. 55  
 Dictio (maximè) nihil operatur circa non expressa in sententia, ib. n. 5  
 Dictio (prius) significat præcedentiam, & dat ordinem & formam, cujus omisio vitiat actum, p. 647. n. 28  
 Dictiones (quatenus, donec, quoad, dum, quoad, usquequo) & similes significant limitationem temporis & suspendunt sententiam, ib. n. 39. & 41  
 Dictiones (quatenus, donec, quoad, &c.) si imponantur ad inchoationem alicujus beneficii, important conditionem, ib. n. 40  
 Dictio (dummodo) quando apponitur in sententia ei, quod venit implendum, ante perfectionem actus importat conditionem, ib. n. 42  
 Dictio [quatenus] aliquando idem significat quod (dummodo), p. 648. n. 43  
*Dictum.*  
 Dicto alicujus ubi sit standum ex quacumque dispositione intelligitur jurato, non aliter, p. 459. n. 42  
 Dictio alicujus promittens stare, intelligitur jurato, non aliter, ib. n. 43  
*Dieta.*  
 Dieta quid sit, & à quo incipiat loco, & usq; ad quam finiatur, & quid sit stadium, remissivè, p. 89. n. 43  
*Diffinitiva.*  
 A Diffinitiva prohibita appellatio, sive quoad unum tantum, sive quoad utrumque effectum simul, an prohibita intelligatur ab interlocutoria, p. 203. n. 1  
 A Diffinitiva licet prohibita sit appellatio, admittitur tamen ab inordinario processu, p. 204. n. 13  
 A Diffinitiva prohibita appellatio quoad utrumque effectum censetur permissa à qualibet interlocutoria incidenti, p. 209. n. 80  
*Dignitas.*  
 Dignitas, & tribunal, cum jurisdictione cohæret, potius attendi debet, quam persona administratoris, p. 97. num. 62  
 Dignitas est immortalis, & licet Summus Pontifex moriatur, non tamen Sum. Pontificatus, p. 47. n. 4  
*Dilatio.*  
 Dilationes duæ provenientes ex eodem fonte diversis causis ad invicem, non confunduntur, sed successive utraque operatur, p. 125. n. 64  
*Salgado de Protec. Reg.*

Quod dilationem non patitur, non suspenditur per appellationem, p. 139. n. 16  
 Secunda Dilatio in summaris non datur, nec sine causæ cognitione, aliàs nulla legitime appellatur, p. 246. n. 121  
 Dilationem non petenti judex dare non tenetur, ib. n. 126  
 Dilationem minus brevi concessa non datur nullitatis, sed appellationis remedium, cum dilatio non sit ordinis substantialis judicii, ib. n. 128  
 Dilatio, & mora à judice quando debitori dari possit, p. 177. n. 108  
 A Dilationem brevi appellatur regulariter, p. 206. numero 258  
 Dilationem non recipiunt causæ aliquæ, quæ generaliter non admittunt appellationem, p. 339. n. 70  
 Dilatio decem dierum in via executiva debitori assignata, ut intra illam suas probet exceptiones, cum sit in favorem actoris limitata, potest eo desiderante prorogari, p. 358. n. 13  
 Dilationem ubi res non recipit, appellationi non est deferendum, p. 441. n. 44  
 Dilationes duæ quando procedunt non ex eodem fonte, sed diversis respectibus, una alteram non confundit, sed utraque successive operatur, p. 520. n. 136  
*Discordia.*  
 Discordiam ortam inter iudices duos super jurisdictione, si superior vel arbitri electi component, & decernant, à tali pronuntiatione non appellatur, p. 150. num. 178  
 Aliud tamen in arbitris super recusatone declarantibus, dicendum est, ib. remissivè, n. 178  
*Dispensatio.*  
 Dispensationes matrimoniales commissæ ordinatio juxta carum clausulam, extrajudicialem informationem appetunt, p. 272. n. 14  
 Dispensatio est odiosa & restringenda, p. 623. n. 97  
 Dispensatio extenditur ad connexa non expressa, ib. n. 98  
*Dispositio.*  
 Dispositio est interpretanda, ut quodlibet verbum aliquid operetur, ne videatur frustra appositum, p. 114. num. 7  
 Dispositio licet intelligatur de primo actu, non tamen de nullo, & inutiliter gesto, quia iterum utiliter geri potest, p. 128. n. 22  
 Dispositio licet intelligatur de primo actu, si ex eo non satisfit intentioni disponentis, alius fiat, ut ex integro satisfiat, ib. n. 23  
 Dispositio pro certa causa (prout violentiæ repulsio) durat durante causa, p. 129. n. 25  
 Dispositio intelligitur rebus sic stantibus, quæ propter supervenientiam novæ causæ alteratur, p. 130. n. 45  
 Dispositio Concil. Trid. cap. 20. procedit in interlocutoria lata tam à judice ordinario, quam à delegato, & tam in prima quam in secunda instantia, p. 138. num. 6  
 Omnis Dispositio per quam redactum est ad jus commune, favorabilis est amplianda, ib. n. 6  
 Dispositio adjecta verbo vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, seu participii, p. 156. n. 241  
 Dispositio una respiciens plures personas ex diversis capitibus favorabilis, & odiosa, extenditur, & restringitur juxta suum caput, p. 418. n. 77  
 Dispositio continens favorem & odium, tota judicatur favorabilis, p. 260. n. 32  
 Dispositio non verificatur nisi prius verificetur qualitas, super qua fundatur, p. 262. n. 35  
 Dispositio non verificatur nisi verificetur suppositio, p. 319. n. 73  
 Dispositio supponens non relationem, disponit etiam in supposito, ib. n. 74

O O O

Dispo-